31972L0461

L 302/24 *ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV* 31.12.1972

SMERNICA RADY

z 12. decembra 1972

o veterinárnych otázkach, ktoré ovplyvňujú obchod s čerstvým mäsom v spoločenstve

(72/461/EHS)

RADA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva a najmä na jej články 43 a 100,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu,

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru,

keďže uplatňovanie smernice Rady z 26. júna 1964 ([1]) o veterinárnych otázkach, ktoré ovplyvňujú obchod s čerstvým mäsom v rámci spoločenstva, naposledy zmenenej smernicou Rady z 27. októbra 1970 ([2]), nebude mať želateľné účinky dovtedy, pokým budú obchod v rámci spoločenstva brzdiť rozdiely medzi členskými štátmi v zdravotných požiadakách týkajúcich sa mäsa; keďže, aby sa odstránili rozdiely v zdravotných požiadavkách členských štátov týkajúcich sa mäsa, je potrebné pristúpiť k ich zosúladeniu;

keďže osobitne, aby sa zlepšila informovanosť týkajúca sa zdravotného stavu zvierat, z ktorých pochádza čerstvé mäso určené ako zásielka pre druhý členský štát, je potrebné nariadiť, aby sa zvieratá určitých kategórií nachádzali počas určitej doby na území spoločenstva, pokiaľ nie je udelená výnimka krajinou určenia a oznámená iným členským štátom a Komisii;

keďže, aby sa zabránilo šíreniu nákazlivých ochorení prostredníctvom čerstvého mäsa, čerstvé mäso zo zvierat pochádzajúcich zo závodu alebo z oblastí, ktoré v súlade s pravidlami spoločenstva sú predmetom zdravotných obmedzení, by sa malo vylúčiť z obchodu v rámci spoločenstva;

keďže treba zabezpečiť, aby čerstvé mäso, ktoré nespĺňa pravidlá spoločenstva, nebolo označené podľa požiadaviek týchto pravidiel;

keďže členské krajiny musia mať právo zakázať dovozy mäsa na svoje územie, ak nespĺňa zdravotné požiadavky spoločenstva; keďže však odosielateľovi na jeho vlastnú žiadosť alebo na žiadosť zástupcu by malo byť dovolené vrátiť mäso, pokiaľ to nie je v rozpore so zdravotnými dôvodmi;

keďže odosielateľ alebo jeho zástupca a zodpovedné orgány vyvážajúcej krajiny musia byť informované o dôvodoch zákazu alebo obmedzenia, aby sa nimi mohli riadiť;

([1]) Ú. v. ES 121, 29.7.1964, s. 2012/64.
([2]) Ú. v. ES L 239, 30.10.1970, s. 42.

keďže členské štáty musia mať právo zakázať dovoz čerstvého mäsa na svoje územie z členského štátu, kde vypuklo nákazlivé ochorenie; keďže v závislosti od pôvodu a charakteru tohto nákazlivého ochorenia takýto zákaz môže byť buď obmedzený na mäso pochádzajúce z časti územia vyvážajúcej krajiny, alebo rozšírené na celé jej územie; keďže v prípade vypuknutia nákazlivej choroby na území členského štátu je nevyhnutné prijať vhodné opatrenia a rýchle ju dostať pod kontrolu; keďže nebezpečie vyplývajúce z takýchto chorôb a požadované ochranné opatrenia by sa mali posudzovať rovnako v celom spoločenstve; keďže s týmto cieľom rozhodnutím Rady z 15. októbra 1968 ([1]) zriadený Stály veterinárny výbor by mal vytvoriť núdzové postupy spoločenstva na prijatie nevyhnutných opatrení;

keďže sa ukazuje, že je žiadúce vymedziť v tejto smernici všeobecný nediskriminačný princíp; keďže by mali byť ustanovené presné pravidlá až do prijatia špecifických pravidiel spoločenstva týkajúcich sa dovozov z tretích krajín, aby režim použitý voči tretím krajinám zo strany každého členského štátu nebol výhodnejší než režim použitý podľa tejto smernice na obchod medzi členskými štátmi,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

1. Táto smernica sa týka obchodu s čerstvým mäsom v rámci spoločenstva, pochádzajúcim z domáceho hovädzieho dobytka, ošípaných, oviec a kôz a nepárnokopytníkov.

2. Za mäso sa považujú všetky časti týchto zvierat, ktoré sú vhodné na ľudskú spotrebu.

3. Všetko mäso, ktoré nebolo podrobené konzervácii, sa považuje za čerstvé mäso; avšak na účely tejto smernice sa chladené a mrazené mäso považuje za čerstvé mäso.

Článok 2

Pre potreby tejto smernice:

a) *úradný veterinárny lekár* je veterinárny lekár určený vecne príslušným ústredným orgánom členského štátu;

b) *vyvážajúca krajina* je členský štát, z ktorého sa čerstvé mäso odosiela do iného členského štátu;

c) *krajina určenia* je členský štát, do ktorého sa zasiela čerstvé mäso z iného členského štátu.

([1]) Ú. v. ES L 255, 28.10.1968, s. 23.

Článok 3Z územia jedného členského štátu na územie druhého členského štátu sa môže odoslať len čerstvé mäso, ktoré spĺňa nasledujúce požiadavky:

a) mäso je získané z domácich oviec, kôz alebo nepárnokopytníkov, bez vplyvu na ustanovenia článku 6 pochádza zo zvierat, ktoré sa nachádzali na území spoločenstva najmenej posledných dvadsaťjeden dní bezprostredne pred zabitím alebo od narodenia v prípade zvierat, ktoré sú mladšie ako dvadsaťjeden dní;

b) mäso nesmie byť získané zo zvierat, ktoré pochádzajú z podniku alebo oblasti, ktoré sú zo zdravotných dôvodov uzatvorené podľa článku 3 (2) b) smernice Rady z 26. júna 1964 ([2]) o problémoch zdravia zvierat ovplyvňujúcich obchod v rámci spoločenstva s hovädzím dobytkom a ošípanými, naposledy zmenenej smernicou Rady zo 7. februára 1972 ([3]), ako dôsledok výskytu slintačky a krívačky, klasického moru ošípaných, vezikulárnej choroby ošípaných alebo nákazlivej obrny ošípaných (tešínska choroba), na ktoré sú dané druhy zvierat vnímavé;

c) mäso nesmie byť získané z bitúnkov, kde sa zaznamenal výskyt slintačky a krívačky, klasického moru ošípaných, vezikulárnej choroby ošípaných alebo nákazlivej obrny ošípaných (tešínska choroba).

V prípade výskytu jedného z uvedených ochorení členské štáty zabezpečia, aby sa žiadne mäso podozrivé z nákazy nestalo predmetom obchodu v rámci spoločenstva.

Článok 4

Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 3 b), čerstvé mäso ošípaných, oviec alebo kôz môže byť odoslané na územie iného členského štátu len pod podmienkou, že takéto zvieratá nepochádzajú z chovu vyvážajúcej krajiny, na ktorý sa vzťahuje veterinárny zákaz v dôsledku výskytu brucelózy ošípaných, oviec alebo kôz.

Tento zákaz musí trvať ešte najmenej šesť týždňov po tom, ako bol úradne zaznamenaný posledný prípad choroby.

Článok 5

1. Členské štáty zabezpečia, že čerstvé mäso získané zo zvierat, ktoré nespĺňajú požiadavky článkov 3 a 4, nebude označené podľa požiadaviek uvedených v kapitole IX prílohy I smernice o veterinárnych otázkach ovplyvňujúcich obchod s čerstvým mäsom v rámci spoločenstva.

([2]) Ú. v. ES 121, 29.7.1964, s. 1977/64.
([3]) Ú. v. ES L 38, 12.2.1972, s. 95.

2. Krajina určenia môže zakázať dovoz čerstvého mäsa na vlastné územie, ak sa preukázalo, že nevyhovuje požiadavkám článkov 3 a 4.

3. V takomto prípade musí krajina určenia na požiadanie odosielateľa alebo jeho zástupcu povoliť vrátenie celej zásielky čerstvého mäsa za predpokladu, že to nie je v rozpore so zdravotnými požiadavkami.

4. Príslušný orgán krajiny určenia môže nariadiť, aby zásielka bola zničená, keď je jej dovoz zakázaný podľa odseku 2 a vyvážajúca krajina alebo prípadne, krajina prevozu nesúhlasí s jej vrátením.

5. Pri zavedení opatrení uvedených v odsekoch 2, 3, 4 tohto článku sa postupuje podľa článku 6 (7) smernice o veterinárnych otázkach ovplyvňujúcich obchod s hovädzím dobytkom a ošípanými v rámci spoločenstva.

Článok 6

1. Táto smernica nemá vplyv na právne prostriedky a inštitúty, ktoré sa môžu podľa vnútroštátneho práva členských štátov uplatňovať vo vzťahu k rozhodnutiam príslušných orgánov v zmysle jej ustanovení.

2. Každý členský štát priznáva odosielateľovi čerstvého mäsa, ktoré nemôže byť na základe článku 5 (2) uvedené do obehu, právo vyžiadať si posudok veterinárneho znalca. Každý členský štát je tiež povinný umožniť, aby tento znalec mohol pred uskutočnením ďalších opatrení príslušných orgánov, ako je zničenie mäsa, konštatovať splnenie podmienok uvedených v článku 5 (2).

Veterinárny znalec musí byť štátnym príslušníkom členského štátu, nesmie však mať štátnu príslušnosť štátu odoslania ani štátu určenia.

Komisia zostaví na návrh členských štátov zoznam veterinárnych znalcov, ktorí môžu byť poverení vypracovať dané posudky. Po konzultovaní členských štátov prijme všeobecné vykonávacie predpisy, osobitne pokiaľ ide o konanie týkajúce sa posudkov.

Článok 7

1. Krajiny určenia môžu jednej alebo viacerým vyvážajúcim krajinám poskytnúť všeobecné povolenia alebo povolenia obmedzené na dovoz čerstvého mäsa na svoje územie, ak odchylne od článku 3 a) mäso nepochádza zo zvierat, ktoré sa nachádzali na území spoločenstva najmenej dvadsaťjeden dní bezprostredne pred zabitím alebo od narodenia v prípade zvierat, ktoré sú mladšie ako dvadsaťjeden dní.

2. Keď krajina určenia poskytne všeobecné povolenie podľa odseku 1, bezodkladne to oznámi členským štátom a Komisii.

3. Keď krajina určenia poskytne jedno z povolení podľa odseku 1, mala by získať príslušné povolenie na prevoz od krajín, ktoré v prípade prevozu prichádzajú do úvahy.

Článok 8

1. Bez dotknutia ustanovení článkov 3, 4 a 7 môže členský štát v prípade, že vznikne nebezpečenstvo šírenia chorôb zvierat v dôsledku dovozu čerstvého mäsa z iného členského štátu na jeho územie, prijať nasledujúce opatrenia:

a) v prípade výskytu nákazlivej choroby v inom členskom štáte môže dočasne zakázať alebo obmedziť dovoz mäsa z postihnutých oblastí tohto členského štátu;

b) ak sa nákazlivá choroba ďalej šíri alebo ak sa vyskytne ďalšia vážna nákazlivá alebo prenosná choroba zvierat, môže dočasne zakázať alebo obmedziť dovoz mäsa z celého územia tohto štátu.

2. Každý členský štát musí oznámiť iným členským štátom a Komisii bez meškania výskyt choroby podľa odseku 1 na svojom území a opatrenia prijaté na boj s touto chorobou. Musí im tiež oznámiť bez meškania koniec výskytu choroby.

3. Opatrenia prijaté členským štátom, uvedené v odseku 1, ako aj ich zrušenie sa musia oznámiť bez meškania iným členským štátom a Komisii spolu s ich podrobným zdôvodnením.

Môže byť rozhodnuté, v súlade s postupom uvedeným v článku 9, že tieto opatrenia sa môžu zmeniť najmä preto, aby sa zabezpečila koordinácia s opatreniami prijatými inými členskými štátmi, alebo zrušiť.

4. Ak nastane situácia predpokladaná v odseku 1 a ak aj iné členské štáty uznajú za nevyhnutné použiť opatrenia podľa uvedeného odseku, vrátane prípadných zmien podľa odseku 3, príslušné predpisy sa prijmú podľa postupu definovaného v článku 9.

5. Týmto sa ruší článok 8 smernice o veterinárnych otázkach ovplyvňujúcich trh s čerstvým mäsom v rámci spoločenstva.

Článok 9

1. Keď sa uplatňuje postup podľa tohto článku, predseda zvolá Stály veterinárny výbor (ďalej len „výbor“) vytvorený rozhodnutím Rady z 15. októbra 1968, a to buď z vlastnej iniciatívy, alebo na požiadanie členského štátu.

2. V rámci výboru majú hlasy členských štátov váhu podľa článku 148 (2) zmluvy. Predseda nehlasuje.

3. Zástupca Komisie predloží návrh opatrení, ktoré sa majú prijať. Výbor vydá stanovisko k týmto opatreniam do dvoch dní. Výbor svoje stanoviská prijíma väčšinou z dvanástich hlasov.

4. Komisia prijme opatrenia, ktoré sa uplatňujú okamžite, ak sú v súlade so stanoviskom výboru. Keď nie sú v súlade so stanoviskom výboru alebo v prípade, že toto stanovisko chýba, Komisia okamžite podá Rade návrh opatrení, ktoré treba prijať. Rada prijme opatrenia kvalifikovanou väčšinou.

Keď do pätnásť dní odo dňa upovedomenia Rada opatrenia neprijme, navrhnuté opatrenia prijme a ihneď zavedie Komisia, pokiaľ Rada horeuvedené opatrenia jednoduchou väčšinou nezamietla.

Článok 10

Ustanovenia článku 9 platia osemnásť mesiacov odo dňa, keď bol výbor prvýkrát informovaný, a to buď podľa článku 9 (1), alebo podľa inej zodpovedajúcej úpravy.

Článok 11

Do nadobudnutia účinnosti nariadenia spoločenstva o dovoze čerstvého mäsa z tretích krajín nesmú byť vnútroštátne právne predpisy o dovoze čerstvého mäsa z týchto krajín výhodnejšie, ako sú ustanovenia tejto smernice.

Článok 12

Členské štáty uvedú do platnosti opatrenia nevyhnutné na splnenie ustanovení tejto smernice pred 1. januárom 1974 a budú o tom bezprostredne informovať Komisiu.

Článok 13

1. Do 31. decembra 1976 sú Dánsko a Veľká Británia, s výnimkou Severného Írska, a do 31. decembra 1977 Írsko a Veľká Británia, s účinnosťou pre Severné Írsko, oprávnené uplatňovať na dovoz čerstvého mäsa svoje vnútroštátne predpisy týkajúce sa ochrany pred slintačkou a krívačkou pri dodržiavaní všeobecných ustanovení Zmluvy o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva.

Do 31. decembra 1976 sú Dánsko, Írsko a Veľká Británia oprávnené uplatňovať na dovoz čerstvého mäsa svoje vnútroštátne predpisy týkajúce sa ochrany pred morom ošípaných pri dodržiavaní všeobecných ustanovení Zmluvy o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva.

2. Pred 31. decembrom 1976 sa uskutoční prehľad situácie v spoločenstve ako celku a jeho rozličných častiach, zameraný na vývoj vo veterinárnej oblasti. Najneskôr 1. júla 1976 Komisia predloží Rade správu, a pokiaľ to bude potrebné, aj vhodné návrhy zohľadňujúce tento posun.

Najneskôr 1. júla 1976 Komisia predloží Rade správu, a pokiaľ to bude potrebné, aj vhodné návrhy zohľadňujúce tento posun.

Článok 14

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

V Bruseli 12. decembra 1972

Za Radu

predseda

P. LARDINOIS